

Historie Klubu Braque Saint Germain ve Francii

(převzato z KZ francouzského chovatelského klubu)

Na konci XIX. století bylo možno spatřit saintgermainské ohaře na různých výstavách. Bylo to nejen v Paříži, ale také v Ostende v roce 1883, v Antverpách a v Amsterdamu v roce 1884. Tito psi byli zapsáni v LOSH, to je belgická plemenná kniha Sv. Huberta, což svědčí o tom, že St. Germain existuje již více jak jedno století i v Beneluxu.

Na popud jednoho francouzského chovatele, pana Delagrance, jehož chovatelská stanice se nazývala "d'Auxerre", byl klub založen těsně před I. světovou válkou a on byl jeho prvním předsedou. Toto nešťastné válečné období přečkalo jen několik BSG a až do II. světové války se jejich počet zvyšoval. V tomto čase působilo několik slavných chovatelských stanic: "Hénnincourt" pana Leveque, "de la Vallée du Ridor" pana Morel-Courtrel, "de Danguel" komtesy de Goulaine, "de Franck Espoir" pana Georga Clergeau....

Po poslední válce se díky nadšení několika milovníků plemeno sice zachovalo, ovšem nikoli bez problémů a klub byl v tomto období až do roku 1966 řízen panem M. Rivaillonem. Ten položil základy vynikající linii šampiónů, která vznikla v jeho chovatelské stanici "des Tanieres" (Athos, Axel, Flicka,.. a zvláště Ami) a jejichž krev koluje v žilách většiny dnešních BSG.

Pan Rivaillon ukončil svoje předsednictví v roce 1966. Během patnácti let jeho předsednictví se klub stále více probouzel z jakéhosi polosnu. Od roku 1966 až do roku 1981, roku své smrti, předsedal klubu pan Laporte. I když to byl vynikající kynolog a chovatel, nedokázal se obklopit kompetentními a dynamickými lidmi, a tak v roce 1981 měl klub jenom 23 členů. V období jeho řízení byl jediný důraz kladen na práci, ale veškeré zázemí, potřebné pro fungující chov, chybělo. Dobré řízení, zpravodaj, kontakt mezi chovateli a aktivními členy. Existovala skutečná přehrada mezi členy na sever a na jih od Loiry, ti ze severu téměř ignorovali ty z jihu.

Klub upadal pomalu v zapomnění, když se v roce 1981 konala schůzka chovatelů z jihu v Chateauroux, na níž se zúčastnili i čtyři vynikající rozhodčí pro BSG, z nichž dva již zemřeli. Na popud této schůze byla svolána ustavující členská schůze.

Její výsledkem bylo, že zápis z ní byl, jako jedna z padesáti stížností, zaslán na SCC, podepsán panem Lestienne, který tam byl zvolen předsedou, s požadavkem, aby byl stávající klub zrušen.

Ale úmrtí pana předsedy Laporta vyřešilo všechny tyto otázky a v září 1981 SCC požádala obě části rozděleného klubu, aby se spojily a zreformovaly tento umírající klub. Mimořádná členská schůze se konala v listopadu 1981 a předsednictví přijal pan Yves Lelong, který tuto funkci zastával až do roku 1986, kdy se jí vzdal ze zdravotních důvodů a předal ji panu Maurici Hermelovi, který je předsedou dosud.

V tomto třicetiletém období pracovalo několik nadšených chovatelů na upevnění vlohových i exteriérových kvalit našeho plemene. V roce 1992 se počet zapsaných štěňat téměř zdvojnásobil, což bylo nadějně pro budoucnost tohoto krásného francouzského plemene.

V následujících osmi letech se střídaly špatné i dobré roky, kdy bylo zapisováno okolo 50 štěňat. BSG má stále svoje ctitele na výstavách i Field-Trial, nikdy při nich nechybí. Je také výborným a milým kamarádem lovců, kteří s ním podnikají svoje nedělní lovecké výpravy. Přejme mu, aby zde s námi byl ještě dlouho.

Rady pro majitele a příznivce

Nový život...

Ve dvou měsících jsem už dost starý, abych mohl opustit svoji matku, ale přiznávám, že její přítomnost a zvláště společnost mých bratří a sester mne uklidňovala. I když jsi mne hladil a laskal, když jsi si mne bral, nyní, když jsem u tebe, můj pane, přiznávám, že mám trochu strach. Stresuje mne neznámé okolí. Není to tím, že bych byl bázlivý, neboť, jak uvidíš, miluji hry, běhání, skákání,...a když je jen trochu možností, abych byl s dětmi, jsem neúnavný! Přirozeně, protože jsem

ještě štěně, potřebuji hodně odpočinku, abych vyrostl v plném zdraví. Proto je nutné respektovat, když spím. Jestliže děti budou společníky mých her, je třeba jim vysvětlit, že nejsem hračka, živý plyšák, ale citlivá bytost, vyžadující citlivý přístup. Není žádoucí aby mne nosily v náručí, protože hrozí nebezpečí, že mne upustí. Mé kosti jsou ještě křehké, hrozí fraktura, luxace... Také není potřeba, aby se se mnou tahaly o šňůru nebo hadr, o nic takového, neboť by hrozilo zdeformování čelistí či chybný vývoj postavení zubů.

Několik rad do života...

Budeš-li chtít, abych byl v dospělosti psem, který respektuje svoje pány a svoje okolí, nedovol dětem, aby mne příliš rozmazlovaly a vyhovovaly všem mým náladám, neboť velmi rychle podlehnu představě, že já jsem pánem. Protože my psi žijeme ve společenství, v němž je hierarchické uspořádání. Proto by hrozilo nebezpečí, že budu zlý, když si pořadí na žebříčku (role) vyměníme.

Takže shrnuto, budu jíst ze svojí misky a nebudu spát v tvójí posteli, alespoň pokud si to nebudeš přát.

Jestliže budu žít v domě, je nejlepší vyčlenit mi můj vlastní "koutek": koberec, košík,...což bude moje území, kde budu mít klid k odpočinku.

Co se týče krmení, můj chovatel ti vysvětlí, co jím. Je doporučováno, aby zpočátku nebyla měněna strava, na niž jsem byl zvyklý. Předejde se tak eventuálním zažívacím potížím.

Je potřeba říci, že při přípravě domácí stravy je velmi obtížné správně vyvážit nutné komponenty, zvláště stanovit přesně poměr vitaminů a stopových prvků. Suchá krmiva, granule, obsahují přesný poměr všech živin, které potřebuji v jednotlivých etapách svého života, neboť, jako všem psům mi nevádí monotónnost podávaného krmiva a na rozdíl od lidí nemusím mít neustálou změnu stravy.

Ve dvou měsících je třeba mne krmit 3x denně, později 2x denně. Cukrátka a pamlsky je třeba vynechat, neboť neprospívají mému zdraví. Rovněž je třeba se vyvarovat kostí z drůbeže a dalších ostrých kostí, jejichž zkrmování skončí obvykle jednou poraněním. Naproti tomu buvolí kůže a kosti jsou vhodné zvláště pro vývoj zubů.

Je třeba poznamenat, že není dobré mi dávat na hraní tvoje staré boty, nechceš-li, abych ti jednou zničil nové. Ještě jsem zapomněl poznamenat, že velmi rád něco nosím a koušu všechno, co najdu... Takže, chceš-li se vyvarovat zbytečného náporu na nervy, uklízej vše na svoje místo a dveře dobře zavírej, protože jak poznáš, naučím se je otevírat.

Hluk, vůně, letící hmyz, ...všechno vzbuzuje můj zájem a je pro mne dobrodružstvím. Je dobře zavřeno? Rozběhnu se a stačí chvilka nepozornosti a může dojít k dramatu, protože neznám nebezpečí, které na mne čeká na silnici.

Udržování čistoty...

Ať už žiji v domě stále nebo tam přicházím jenom příležitostně, je nezbytné, abych se naučil čistotě. S nepatrným množstvím důslednosti jsem schopný velmi rychle se přizpůsobit tomu, co smím a co nesmím dělat.

Stačí několik dní, jestliže mi všichni věnují pozornost, abych pochopil, že musím svoje potřeby konat venku.

V okamžiku, kdy se probudím, když dojím, dopiji, obrátím se či začnu čichat k podlaze....rychle mne vyved' tam, kde mám konat potřebu a když se mi to povede, nezapomeň mne pochválit s notnou dávkou srdečnosti.

Pro veškeré povely je třeba znát skutečnost, že intonace hlasu znamená velmi mnoho. Je zbytečné se rozhovořovat v dlouhých frázích, můj slovník obsahuje jen několik málo slov a především intonaci, s níž jsou vyslovována. V případě, že něco provedu, je zbytečné mne kárat až později, neboť nechápu důvod tvé zlosti. Když jsem přistižen při činu, je nutné mi několikrát zopakovat s důraznou intonací "ne" a vyvést mne ven.

Stane-li se, že vykonám potřebu uvnitř, uklid' to rychle a diskrétně, jinak si mohu myslet, že tě to baví utírat a udělám to znovu. Jestliže je podlaha nebo koberec kontaminovaná mojí potřebou a ten pach mne nabádá to udělat znovu, je dobré použít sprej, který se nastříká přímo na skvrnu.

Konfirmace

Obklopen tvou láskou a tvou péčí jsem se vyvinul v krásného Saintgermainského ohaře. Mám teď jeden rok a i když můj vývoj ještě není ukončen, máš představu, že ze mne bude krásný dospělý pes. Pocházím z dobré linie a tak je čas mne předvést na konfirmaci. Rozhodčí je osoba kvalifikovaná, on mne zhodnotí a porovná se standardem plemene: výšku, zbarvení, typ...

Ocenění "apte" (schopen) mi dává možnost získat definitivní rodokmen. Rozhodčí vyplní list, který je součástí mého dočasného certifikátu původu a oboje je třeba společně poslat na SCC (francouzská plemenná kniha), kde mi vystaví definitivní rodokmen.

Konfirmační hodnocení je pořádáno buď na samostatných seancích, či v rámci národních či mezinárodních výstav. Seznam těchto konfirmací je vždy uveřejňován v klubovém zpravodaji BSG. Na těchto akcích se mohou setkávat všichni milovníci BSG, ale mám také příležitost se znovu setkat se svými bratry a sestrami, neboť je velmi pravděpodobné, že i oni se jich zúčastní.

Nakonec, ať už je verdikt rozhodčího jakýkoli, nezapomeň, že jsem tvůj pes a pro tebe tedy ten nejkrásnější!

Vstupte do Klubu saintgermainského ohaře ve Francii

Elegantní, výborný lovecký pes, snadný na údržbu, tento BSG nemá chybu a přesto je velmi málo rozšířený, proto je velmi potřebné radit novým majitelům tohoto plemene, aby vstoupili do našeho klubu.

S vašimi problémy vám tam poradí opravdoví nadšenci, kteří se s vámi rozdělí o své zkušenosti. Dvakrát do roka dostanete klubový zpravodaj, obsahující zprávy z SCC, termíny výstav, výsledky výstav i pracovních soutěží, seznam vrhů, nově konfirmované psy,...

Proto nezůstávejte izolováni a přijďte rychle do našeho klubu, pošlete vaši přihlášku na adresu:

Catherine Fauquembret
secrétaire générale du Club du Braque Saint Germain
24, rue des Etangs
F-62990 Beaurainville
France
e-mail: pao@imprimerie-henry.fr

Tento text byl převzat z klubového zpravodaje francouzského chovatelského klubu. Některé údaje se vztahují jenom na území Francie (viz "konfirmace"). Přesto si myslím, že tento text je velmi pěkný a poučný, a to nejenom pro majitele saintgermainských ohařů.

K odstavci "KONFIRMACE": to je akce, podobná jarnímu svodu loveckých psů, který se pořádá v naší republice. Na rozdíl od našich zvyklostí ovšem štěňata ve Francii nedostávají definitivní průkaz původu hned po narození, ale až po absolvování konfirmace. Tento přístup má své opodstatnění - s francouzským P.P. se může prokazovat pouze jedinec, odpovídající plemennému standardu. U nás tomu tak být nemusí a občas es stane, že je průkazem původu opatřen i zcela netypický jedinec.

Helena Dvořáková